

РЕШЕНИЕ

№ 10358

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **1122** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по ЗУБ.

Образувано е по жалба на на М. И. М. гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ № 793 от 22.01.2025г. на Председателя на ДАБ, с което му е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. По изложените от оспорващия съображения –се моли да се уважи жалбата. На първо място се твърди, че актът е незаконосъобразен, поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Визира, че не е вярно твърдението на ответника, че в С. няма вътрешен въоръжен конфликт, както и че положението в страната по произход не е несигурно и напрегнато. Сочи се, че ответникът превратно тълкува мотивите в решение от 17 февруари 2009г. по дело С-465/07г.. Визира се, че не са изследвани и причините за напускане на страната по произход, от които се установява именно страх от преследване. Прави се извода, че освен предпоставките по чл.8 от ЗУБ - са налице и предпоставките по чл.9 от ЗУБ. Има позоваване на позицията на ВКБООН от м.декември и януари, че липсват обективни данни за страната по произход и при общата несигурност следва да се приема, че трябва да не се отказва статут. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата и да се отмени оспорения акт, като молбата се върне на ответника за ново разглеждане.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. Л. поддържа жалбата си и моли да се уважи. Сочи, че в страната в момента има 2 войни-както междуетническа, така и гражданска. Представя извадки от интернет за ситуацията в страна по

произход. Конкретно е от област Х., която е под контрола на кюрдите, където има етнически проблеми. Децата и жена му са в Турция останали, като при отхвърляне на молбата –ще бъдат върнати в С., където за тях не е безопасно.

Ответната страна чрез юрк.Г. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 29.1.2025г. по отношение на връчване от 24.1.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществуващото й.

В тази връзка се констатира следното:

Производството пред ответника е образувано по молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1586 от 19.08.2024г. от М. И. М. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение -женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по реда на чл. 30, ал. 1 от ЗУБ. Представено е копие на Семейна книжка с Рег. № 57, издадена от отдел „Гражданско състояние" - Д. А., Министерство на вътрешните работи, Сирийска Арабска Република.

Посочено е, че на 27.08.2024г. с лицето е направено интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 23653. Сирийският гражданин заявява, че в началото на месец август 2024г. е влязъл без документи, нелегално в Турция със съпругата си, 2 /двете/ им деца, трафикант и с група- от 30 /тридесет/ човека. Останали са 1 /един/ ден в [населено място]. Съпругата и децата му са се върнали в [населено място], поради трудното пътуване, а той е продължил с групата и с трафиканта към българската граница. Уточнява, че от 2015г. -2016г. в [населено място] живеят майка му, баща му, брат му и 4 /четири/ сестри. Когато те напуснали Турция, той е останал в С.. Родителите му са напуснали С. заради войната и поради здравословното състояние на баща му, за да може да се лекува.

Заявява, че с властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност - арабин или заради изповядваната от него религия - мюсюлманин - сунит. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е осъждан от редовната власт в държавата си по произход и не имал проблеми с режима. Мотивира молбата си за международна закрила с войната в С.. Посочва, че няма сигурност в страната. Уточнява, че ако е спокойно през деня, през нощта се водят военни сражения в околностите на [населено място], които са започнали от края на 2012 г. - началото на 2013г. Военните сражения в началото се водели между различни въоръжени фракции, като ДАЕШ, Ал-Т. срещу редовната армия. Впоследствие е имало сражения само между кюрдите и ДАЕШ, като около 2016г. кюрдите са успели да изгонят ДАЕШ и са превзели [населено място] и една част от [населено място]. След като групировката „Ислямска държава" е изтласкана от района, са се появили други въоръжени организации и често е имало сражения между тях и кюрдите. Няколко пъти е имало прекъсвания на военните сражения, но последно време са се увеличили сблъсъците. Не знае кога са били прекъсванията на сраженията. Последните въоръжени действия са се водели през месец юни - юли 2024г., но не знае между кого, имало ли е пострадали и кой е поел отговорност за този военен инцидент. Може да се завърне в държавата си по произход, ако се успокои

положението и има сигурност. Към датата на провеждане на интервюто, посочва, че родният му град е под контрола на кюрдите: обл. Х. е разделена на две части, едната част е под контрола на режима, а другата част е под управлението на кюрдските сили. Лично не е бил свидетел на военни действия. Излага твърдения, че не е получавал призовка да се яви в армията. При навършване на 18-годишна възраст постъпват момчета в казармата, ако не се обучават. От края на 2018г. в началото на 2019г. кюрдите са започнали да мобилизират арабите и да ги вземат на сила, като войници. В началото са им предлагали пари, за да се присъединят към тях, но от края на 2022г. - началото на 2023г. са започнали принудително да ги мобилизират. Не е имал възможност да напусне през този период. Лично не са го призовавали кюрдите към техните военни сили. Повечето време е пребивавал в дома си и не е излизал. Родителите му, които живеят в Турция са му изпращали пари. Баща му е притежавал магазин в [населено място], но през 2022 г. го е затворил.

С оглед изложеното – ответникът е установил, че за лицето не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Подчертано е, че при провеждане на интервюто няма нито един наведен довод в тази насока.

Визирано е, че едно от но от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове".

Така е посочено, че заявените обстоятелства не попадат в предметния обхват на ЗУБ, тъй като М. И. М. не твърди да изпитва страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и изтъкнатото като причина да напусне С., не може да бъде квалифицирано като преследване спрямо чужденеца по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, или като риск от осъществяване на такова спрямо него. Персонално спрямо сирийския гражданин в държавата му по произход не е упражнявано насилие и лично не е бил обект на репресии. От изложените от чужденеца твърдения, той не е имал проблеми, нито с официалните власти в С., нито с други субекти по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Чужденецът не е бил политически ангажиран, в настоящия случай търсецията международна закрила не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване по някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не се констатира да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Съгласно ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. За да се квалифицират като преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ,

тези действия следва да се основават на причините посочени в чл. 8, ал 1 от ЗУБ. Конкретно лицето заявява, че не е търсено да се присъедини, както към редовната сирийска армия, така и към кюрдските сили, поради изложеното, искането в частта за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Не са установени и основания по чл. 8, ал. 9, тъй не е установено член от семейството да има предоставен статут на бежанец в Република България.

На второ място – е прието, че търсещият международна закрила не прави обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, не може да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Прието е, че не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител в държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващат ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. Разписаните в чл. 15, букви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ситуации, в които кандидатът за международна закрила е изложен на р) конкретен вид посегателство. Обстоятелства, които в настоящия установяват по отношение на сирийския гражданин. Докато, по дефинирано в член 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо 'лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт', обхваща една по-обща опасност от посегателство.

От бежанската история - не може да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на - територията на С.. Спрямо сирийския гражданин не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства. Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат, както

държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждия гражданин не е подкрепена от доказателства в този смисъл., поради изложеното за кандидата не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Посочено е, че при разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". В практиката си Съдът на Европейския съюз формулира така наречената концепция за "подвижната скала", т.е. колкото по-способен е търсещият международна закрила да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси хуманитарен статут /субсидиарната закрила/. По изключение, степента на насилие може да достигне толкова висока интензивност, че цивилно лице да се излага на реална опасност да претърпи посочените тежки посегателства поради самия факт на присъствието си на територията на съответната държава или регион. Разбирането на Съдът на Европейския съюз за "обща опасност" е сходно с признаването в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека във връзка с член 3 от Европейската конвенция за правата на човека на възможността да се твърди, че дадено лице е изложено на реална опасност от тежки посегателства просто поради присъствието му в ситуация, характеризираща се с изключително висока степен на насилие и реална заплаха за ограничаване на негови основни човешки права. В Ръководство, издадено от Европейската служба за подкрепа в областта на убежището от месец юни 2019г. са цитирани две съдебни решения относно фактори, които трябва да бъдат взети под внимание при преценяване насилие: смърт и наранявания сред цивилното население в резултат включително възможна времева динамика на броя на смъртни нараняванията, брой на вътрешно разселените лица, основни хуманитарни центрове за разселени лица, включително снабдяване с храна, безопасност, и степен на "провал на държавата" в гарантирането на основна материална инфраструктура, ред, здравеопазване, снабдяване с храна, питейна вода.

Ответникът касателно страната по произход е анализирал Справка с вх. № МД-02-124/12.12.2024-г. и Справка с вх. № МД-02-160/27.12.2024 г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно актуалното положение в С.. Посочил е, че от съдържащата се актуална информация в тези справки и според свободно достъпна информация на сайт www.ecoi.net се установява, че: на 27 ноември 2024г. войнстващата ислямистка група Х. Т. ал-Ш., чийто

контрол преди това беше ограничен до части от провинциите А. и И., започна голяма офанзива в северозападна С. със съюзнически бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А., вторият по големина град в страната. На 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно и третият по големина град в С. Х. (В., 8 декември 2024 г вижте също Der Standard, 8 декември 2024г., ISPI, 8 декември 2024 г.). На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлязат в Д.. В същия ден Б. ал-А. напуска страната (ARD, 8 декември 2024г.). Най- мощната група в С., която води настъплението на бунтовниците, е ислямистката групировка Х. Т. ал Ш.. Започва като официално разклонение на Ал К. в С. под името Фронт Н. и извършва атаки в Д. в началото на въстанието срещу А.. Групата премина през няколко промени в имената си и накрая създава правителство в провинция И. в северозападна С. като HTS. САЩ, Турция и други класифицират HTS и нейния лидер А. ал-Ш. (известен също като А. М. ал-Джолани) като терористи (Р., 8 декември 2024г. вижте също: В., 8 декември 2024 г., DW, 9 декември 2024 г.). На 10 декември 2024 г. М. ал-Б., който оглавяваше правителството на сирийското спасение, свързано с Х. Т. ал Ш., в северозападна С. до падането на Б. А., беше временен министър-председател, за да оглави преходното правителство на страната до 1 март 2025г. Министрите от Сирийското правителство на спасението за момента са поели националните министерски постове. Според Изследователската служба на К. (CRS), някои държавни служители и държавни служители от предишното правителство все още са наети в правителствения апарат (CRS, 13 декември 2024 г.). На 21 декември временното правителство е назначило А. Х. ал-Шибани за външен министър и М. А. К. за министър на отбраната. И двамата са съюзници на лидера на HTS А. Ал-Ш.. В интервю на 29 декември А. Ал-Ш. е обяснил, че може да отнеме до четири години преди провеждането на избори, тъй като различните сили в С. трябва да проведат политически диалог и да напишат нова конституция (AP, 29 декември 2024 г.). На 17 декември А. ал-Ш. е обявил, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в редиците на Министерството на отбраната (The Guardian, 17 декември 2024 г.). На 29 декември А. Ал-Ш. е заявил в интервю, че сирийското министерство на отбраната планира да включи кюрдските въоръжени сили в своите редици. Водят се разговори, със Сирийските демократични сили (SDF) за разрешаване на проблемите в североизточна С.. Също на 29.12.2024г. е публикуван списък с 49 души, назначени за на новата сирийска армия. Имената включват някои членове на HTS, армейски офицери,

дезертирали в началото на гражданската война в Х. Х., консултант в британския мозъчен тръст Chatham House, седе(ранга са заети от членове на HTS. Според друг експерт най-малко шест също са сред новите командири (France24, 30 декември 2024 г.). На 19.12.2024г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери пред Съвета за сигурност, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. "Всички общности трябва да бъдат напълно интегрирани в новата С.", казва г-н Г.. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава-Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци", допълва г-н П..

Прието е от ответника, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от СЕО Решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Изложените мотиви в постановеното на 17 февруари 2009 г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

Прието, че за М. И. М. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация не се установява. Не се констатира и спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. да бъде изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут. От изложената от чужденеца бежанска история не се установи да е бил преследван или да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата, както и не негативни последици спрямо него, поради единствения факт на това, че е напуснал страната си доброволно и по собствена воля. Ответникът е приел, че съществува възможност за установяване на територията на С. и конкретно в обл. Х., където е живял чуждият гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установява, че не са налице данни, в обл. Х. да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства. Посочено е, че информацията за тази страна дават основание да се приеме, че обстановката след свалянето от власт на Б. А. е по-скоро сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в С., която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост - основания по чл. 8 от ЗУБ. Информацията от приложената справка и от различните информационни източници не сочи в С. да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са

дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни, да е налице отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца - основания по чл. 8 от ЗУБ. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие - основания по чл. 9 от ЗУБ. Засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни, като в тази насока са и информацията от множество общодостъпни средства за масово осведомяване.

Обсъдено е и приложението на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ „за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни -причини, следва да се обсъдят следните обстоятелства, каквито не са установени.

С оглед изложеното молбата за закрила е отхвърлена в цялост.

В СЪДЕБНОТО производството е представена справка от 14.03.2025г., както и извадки от интернет представени от оспорващия касателно различни райони за С..

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.60а/ на разбираем за него език. Видно от същото лицето живее в [населено място]/близо до Рака и [населено място]. Дъщерите са му родени 2019 и 2024г..Не е получавал призовка, но в района в който е бил от началото на 2023г. насилствено са били мобилизирани лицата, той не е бил сред тях, защото си е стоял в къщи. В същото време споделя, че е работил като общ работни. Не е бил арестуван, задържан, осъждан вкл. и поради етническа или религиозна причина. Съдът счита, че споделена бежанска история изяснява релевантните факти.

По същество жалбата е неоснователна. Обстоятелствата правилно са преценени като такива, сред които липсва основанията както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Видно от споделеното –няма конкретна причина за напускане на страната по произход. Лицето не твърди да има

спрямо него лично преследване, няма и такова по причина на раса, религия, национално и т.н.. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут. Съдът намира, че правилно ответникът е преценил, че няма и данни лицето да е в опасност от мобилизиране. Няма никакви документи, като обяснението, че си е седял в къщи, поради което не е насилствено мобилизирано -не се приема. Видно е, че е работил, дори да не е през цялото време и да е получавал пари от роднините си в Турция, кандидатът се е чувствал достатъчно сигурен, за да създаде свое семейство. За същото безспорно се е грижил вкл. и финансово, поради което няма как през цялото време да е бил в къщи.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут –съдът също ги споделя, подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н.. Ответникът е анализирал подробно представената справка, която касае променения режим. Обосновано е маркирано, че все още има ситуация на несигурност, но не може да се твърди, че в страната по произход има безогледно насилие следствие от вътрешен въоръжен конфликт. Визирано е, че тенденциите за развитие са по-скоро положителни. В тази връзка съдът следва да обсъди последната справка – на л.86 от 14.03.2025г.. А.-Х. е втория по големина град в С. като м.12 е превзет от бунтовническата групировка Х. Т. ал Ш.. Тя заедно с други, формира така нареченото Южно оперативно командване. Обявена е амнистия за военните, приети на служба от предходния режим. М.01.25г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната е назначен за временен президент. Същият от м.март е направил изявление, че обещава да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни. На 02 март 2025г. сирийското президентство прави изявление, че формира седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта. Видно е, че има стремеж към възстановяване на институциите след падането на режима. Целта е да се подготви правната рамка. Към 07 март в бюлетина на ВКБООН е посочено, че над 300 000 са се завърнали в С. от съседни държави. Същевременно институцията продължава да подсигурия подкрепа и защита, особено в североизточната част на С. за доброволното завръщане вкл. и при вътрешното разселване.

Следователно от представените данни от оспорващия –не се отрича

проблема със сигурността в С.. Той се установява и от справка от м.02.2025г. /служебно известна на съда от дело №12929/24г., по което е докладчик/, по скоро се касае все още за несигурна обстановка, тъй като 60 въоръжени групи включително ИД представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С.. Сложна е и хуманитарната ситуация, тъй като над 5 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност и над 620 000 са вътрешно разселени. Хуманитарните операции в някои области се прекъсват вкл. и защото има племена, които са запазили лоялност към предходното правителство, следствие на което се получават въоръжени сблъсъци. Изложеното обаче не води до извода, направен в жалбата, че има вътрешен въоръжен конфликт и безогледно насилие, при което самото присъствие на лицето би застрашило неговия живот и цялост. Правилно в тази връзка е отразено, че в страната продължава да е семейството на лицето –не само това на баща му и майка му, но и неговото собствено- съпруга и деца. Направените твърдения от защитата по същество –за избиване на цивилното население са общи и недоказани. Не се оспорва това, че има ситуации за жертви сред цивилното население, но то няма масов характер. Съдът споделя изложеното от становището от м.01.2025г. на ВКБООН /също служебно известно/, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не се придържа към препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси, но наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Такива данни няма, отделно при променена обстановка – винаги може да се депозира последваща молба за закрила.

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. И. М. гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ № 793 от 22.01.2025г. на Председателя на ДАБ, с което му е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия:

